

Sygn. akt II K 618/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Iwona Kowalik

Protokolant Katarzyna Małolepsza

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **M. O.**

po rozpoznaniu w dniach: 12 kwietnia 2016 roku, 24 maja 2016 roku, 23 czerwca 2016 roku, 19 lipca 2016 roku, 16 września 2016 roku i 30 września 2016 roku sprawy karnej

K. K. (1)

ur. (...) w W.

syna R. i B. z domu Ś.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 23 lutego 2013 roku w W., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej wysokości, bez uprawnienia rozpowszechniał na stronach internetowych (...) oraz <http://activepl.tv/stream1.html>. nadanie audycji - transmisji G. B. zawodowego P. Boxing N. G. vs S. w czasie rzeczywistym i w wersji oryginalnej, przy czym unikalnych wyświetleń w/w walki nastąpiło nie mniej niż (...), czym działał na szkodę (...) S.A. przy ul. (...), (...)-(...) W. oraz (...) Sp. z.o.o. Al. (...), (...)-(...) W. w łącznej kwocie strat nie mniejszej niż 210 920 złotych,

tj. o czyn z art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych

II. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w nieustalonym czasie do dnia 03 kwietnia 2014 r w W., woj (...), uzyskał bez zgody osoby uprawnionej cudzy program komputerowy systemu operacyjnego „M. W. (...)” umieszczony na jednej płycie firmy (...) z napisem odręcznym (...) „wartości nie mniejszej niż 100 złotych, czym działał na szkodę (...) reprezentowany przez firmę (...) - Kancelaria Radców Prawnych i (...) Spółka Komandytowa ul. (...) - 054 W.,

tj. o czyn z art. 278§2 kk

III. w dniu 23 lutego 2013r. w W. bez uprawnienia rozpowszechniał audycję z transmisji P. (...)g N. G. vs S. w czasie rzeczywistym i w wersji oryginalnej w serwisie internetowym działającym pod adresem (...) na szkodę (...) S.A. i (...) Sp. Z o. o. o nieustalonej wartości strat czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 116 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych

I. w ramach czynów opisanych w punktach I i III części wstępnej wyroku oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 23 lutego 2013 roku w W., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej wysokości, bez uprawnienia rozpowszechniał na stronach internetowych (...), <http://activepl.tv/stream1.html> oraz (...) nadanie audycji – transmisji G. Z. P. (...)g N. G. vs S. w czasie rzeczywistym i w wersji oryginalnej, przy czym unikalnych wyświetleń w/w audycji nastąpiło nie mniej niż (...), czym działał na szkodę (...) S.A. z/s w (...) Sp. z o.o. z/s w W. powodując straty w łącznej kwocie 420.040,00 złotych,

tj. popełnienia czynu z art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 04 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych i za czyn ten na podstawie art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 04 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych wymierza mu **karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

II. oskarżonego **uniewinnia** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 278§2 kk, a koszty procesu w tym zakresie zalicza na rachunek Skarbu Państwa;

III. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, w brzmieniu tych przepisów obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, zawiesza oskarżonemu warunkowo wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 3 (trzech);

IV. na podstawie art. 46§1 kk, w brzmieniu tego przepisu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, orzeka od oskarżonego **K. K. (1)** obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z/s w W. kwoty 420.040,00 zł (czterysta dwadzieścia tysięcy czterdzieści złotych);

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1/2 kosztów sądowych oraz wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 300 zł (trzysta złotych).

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W latach 2012-2013 K. K. (1) prowadził działalność gospodarczą pod firmą: Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) K. K. (1) z/s w W. przy ul. (...), której przedmiotem była działalność usługowa w zakresie technologii informatycznych i komputerowych. Zakończył jej prowadzenie w dniu do dnia 27.08.2013r.

Dowód: wydruk z Głównego Urzędu Statystycznego - k. 151

pisma z firmy (...) S.A. – k. 300-310

W styczniu 2011 roku K. K. (1) nawiązał kontakt internetowy z G. G. (1) – twórcą strony internetowej o domenę (...), której właścicielką była żona G. M. G.. G. G. (1) przekierował stworzoną przez siebie domenę na wskazane przez K. K. (1) serwery: (...)

W dniu 09.02.2012r. K. K. (1) zamówił poprzez formularz na stronie (...) z adresu (...) domenę (...)

W dniu 28.03.2012r. pomiędzy PPHU (...) K. K. (1) a (...) Spółka Akcyjna zawarta została umowa SMS NR: (...), przedmiotem której było określenie zasad promowania przez PPHU (...) wśród klientów korzystania przez nich z serwisu przy uiszczaniu odpłatności za dostęp do usług multimedialnych oferowanych w portalu. Zgodnie z umową PPHU (...) K. K. (1) stała się właścicielem usług (...) o treści: (...) na numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), koddsp na numerach: (...), (...), koddsp na numerze (...), koddtv na numerach (...) i (...).

Dowód: zeznania G. G. (1) – k. 479-481, 815-815v, 133-135 (sygn. akt II K 971/14)

M. G. – k. 114-116 (sygn. akt II K 971/14)

A. C. – k. 168-170, 511-512

pisma z firmy (...) S.A – k. 106, 300-310

pisma z firmy (...) sp. z o.o. - k. 517-520

pismo (...) S.A. z dnia 23.06.2014r. – k. 376 (akta sygn. II K 971/14)

zestawienie listy serwerów sms na koncie firmy K. K. – k. 355,356

W dniu 23.02.2013r. odbyła się G. boksu (...) G. vs S. w (...) – sportowej (...) w G.. Spółki (...) Sp. z o.o. oraz (...) S.A. z/s w W. na podstawie wyłącznej licencji były uprawnione do rozpowszechniania w/w wydarzenia sportowego w charakterze audycji świadczonej w ramach usługi płatnej telewizji, tj. „pay per view”. Audycja przeznaczona była wyłącznie do własnego użytku osobistego na terytorium P. dla osób, które wykupiły do niej dostęp. W celu uzyskania dostępu do transmisji walki koniecznym było uiszczenie na rzecz uprawnionego podmiotu opłaty w kwocie 40 zł brutto, poprzez wysłanie sms – a P..

Dowód: zeznania D. P. – k. 9-10, 74-75, 814v-815, 9-10 (akta sygn. II K 971/14)

W dniu 23.02.2013r. K. K. (1) na stronach internetowych <http://dvbsport.net>, <http://actuvepl.tv/stream1.html> oraz (...) rozpowszechniał, trwającą wówczas, transmisję G. Z. (...) G. vs S.. W tym dniu ilość wysyłanych wiadomości sms P. w celu uzyskania dostępu do w/w serwisów internetowych wyniosła: na nr (...), na nr (...) – (...), na nr (...) – (...), na nr (...) – (...), na nr (...) – (...), na nr (...) – (...), na nr (...), łącznie 10.501 sms- ów.

Należność za wszystkie sms P. przydzielone K. K. (1) za miesiąc luty 2013 rok wyniosła 85.191,03 zł, przy czym prowizja za dzień 23.02.2013r. wynosiła 51.519,00 zł netto plus VAT i została wypłacona na rachunek K. K. (1). Za cały miesiąc luty 2013 rok K. K. (1) wypłacono łącznie 69.261,00 zł netto plus VAT tytułem prowizji.

Dowód: informacja (...) S.A. – k. 376-383 (akta sygn. II K 971/14)

pismo (...) S.A. z dnia 23.06.2014r. – k. 376 (akta sygn. II K 971/14)

zestawienie listy serwerów sms na koncie firmy K. K. – k. 355, 356

wydruki elektroniczne (...) – k. 354

W 2014 roku oskarżony zamieszkiwał wraz z rodzicami w W. przy ul. (...) w trzypokojowym mieszkaniu o powierzchni 60m², którego właścicielem był R. K., ojciec oskarżonego. W dniu 03.04.2014r. podczas przeszukania w mieszkaniu R. K. wydał on dobrowolnie funkcjonariuszom Policji m. in. płytę firmy (...) z napisem odręcznym (...), zawierającą kopię systemu operacyjnego M. (...). Przedmioty wydane przez R. K. znajdowały się w pokoju jego syna.

Dowód: protokół przeszukania i spis rzeczy – k. 328

opinia biegłego sądowego w zakresie informatyki – k. 360-468

W wydanej opinii biegły sądowy w zakresie informatyki K. P. wskazał, że wszystkie odzyskane przez biegłego pliki oraz istniejące w materiale zawierają dane osoby, która wykorzystywała je w celu udostępniania materiałów wideo poprzez Internet (oskarżony – przyp. Sądu). Użytkownik ten (oskarżony – przyp. Sądu) udostępniał te materiały pośrednio poprzez strony innych użytkowników za pomocą sieci Internet streamu czyli kanału wideo dla innych użytkowników. Domena została zarejestrowana na podane dane użytkownika, co potwierdza rozmowa w komunikatorze S.. Procederem tym użytkownik zajmował się od dłuższego czasu (2012 rok), a kanały wideo były

udostępniane na stronach (...) Rozmowy poprzez komunikator S. potwierdzają informacje o zawarciu umowy z firmą (...), która to była dostawcą domeny.

Biegły odnalazł gotową stronę dvbsport oraz linki i powiązania do stron, logowania do serwerów domeny, które udostępniają w sieci transmisje sportowe online. Wszystkie wydruki z programów analizujących historię stron oraz zrzuty z materiału dowodowego potwierdzają udostępnianie odpłatnie kanałów różnych stacji telewizyjnych, nie tylko P., ale także Canal+. Data 23.02.2013r. nie pojawiła się w logach programów analizujących z powodu długiego okresu jaki minął, co uniemożliwiło zachowanie historii z tego okresu.

Dowód: opinia biegłego sądowego w zakresie informatyki – k. 360-468

K. K. (1) jest bezdzietnym kawalerem, zatrudniony w salonie sieci komórkowej (...) w Ś. jako konsultant z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1380 zł brutto, dodatkowo otrzymuje premie za osiągnięte wyniki, w miejscu zamieszkania sąsiedzi posiada pozytywną opinię, nie był dotychczas karany sędziem.

Dowód: dane osobo – poznawcze oskarżonego - k. 493, 858

karta karna – k. 858

wywiad środowiskowy - k. 886-888

K. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień oraz odmowy odpowiedzi na wszelkie pytania.

Na rozprawie przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień, podtrzymał wyjaśnienia dotychczas złożone. Odpowiadając na pytania obrońcy podał, że płyta wskazana w II zarzucie aktu oskarżenia była u niego w domu, jednakże nie wie do kogo należała, a w komputerach zabezpieczonych w toku postępowania nie zabezpieczono żadnych nielegalnych programów. Oskarżony odmówił odpowiedzi na pytania.

Dowód: wyjaśnienia K. K. (1) – k. 506, 601-603, 460-461 (akta sygn. II K 971/14), 794v.

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznać należy, że sprawstwo i wina oskarżonego w przedmiocie przypisanego mu w punkcie I części dyspozytywnej wyroku czynu z art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 04.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych nie może budzić żadnych wątpliwości. Sąd powziął natomiast uzasadnioną wątpliwość co do sprawstwa i winy oskarżonego K. K. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 278§2 kk, o czym poniżej.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednakże potwierdzeniem jego sprawstwa w zakresie czynu z art. 116 ust. 1 i 2 cyt. powyżej ustawy są zeznania złożone przez świadków D. P., G. G. (1) i M. G., jak również A. C., którym Sąd w pełni dał wiarę, albowiem brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o ich tendencyjności czy braku obiektywizmu w relacjonowaniu wydarzeń.

Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie Sąd oparł również na dokumentach w postaci pism z firmy (...) oraz firmy (...) sp. z o.o., zestawień listy serwerów sms na koncie firmy K. K., wydruków elektronicznych (...), protokołu przeszukania oraz opinii biegłego sądowego w zakresie informatyki przy Sądzie Okręgowym w Świdnicy K. P..

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania D. P., który potwierdził, że uprawnionymi do rozpowszechniania odbywającej się w dniu 23.02.2013r. G. B. (...) były na podstawie wyłącznej licencji spółki (...) Sp. z o.o. oraz (...) S.A. z/s w W. (obecnie połączone w jeden podmiot – przyp. Sądu) i audycja ta przeznaczona była jedynie do własnego użytku osobistego na dla osób, które wykupiły do niej dostęp. Z zeznań tego świadka wynika również, że oskarżony nie posiadał odpowiedniego zezwolenia na rozpowszechnianie przedmiotowej audycji. D. P. opisał również sposób

wyliczenia poniesionej przez pokrzywdzonego szkody. Sąd ocenił zeznania tego świadka jako szczegółowe, spójne i konsekwentne, co z kolei przełożyło się na ich pełną wiarygodność.

Sąd nie miał wątpliwości także co do wiarygodności zeznań złożonych przez świadków G. G. (1) i M. G., którzy potwierdzili utworzenie domeny (...) i przekierowanie jej następnie na serwery wskazane przez oskarżonego.

W sprawie zeznania złożył również A. C., który potwierdził fakt podpisania przez oskarżonego umowy z firmą (...) S.A. oraz podał w jakiej wysokości firma oskarżonego uzyskała wynagrodzenie tytułem prowizji za smsy P..

Zeznania złożone przez w/w świadków są logiczne, wewnętrznie spójne, a nadto znajdują pełne potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania.

Sąd pominął natomiast zeznania pozostałych świadków tj. G. D., D. D. oraz R. W., bowiem relacje tych świadków nie były aż tak doniosłe i nie przyczyniły się do rozstrzygnięcia sprawy.

Ponieważ oskarżony w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed Sądem skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień Sąd nie mógł się do nich ustosunkować.

Natomiast odpowiadając na pytania obrońcy oskarżony ustosunkował się do zarzutu z art. 278§2 kk i znalezionej w czasie przeszukania w mieszkaniu zajmowanym przez niego i jego rodziców płyty firmy (...) z napisem odręcznym (...), stanowiącą kopię systemu operacyjnego M. (...), Sąd dał im wiarę w tym w zakresie w jakim K. K. (1) przyznał, że w/w płyta z oprogramowaniem znajdowała się u niego w domu, jednakże nie wie do kogo należała.

Odnośnie przypisanego oskarżonemu czynu stwierdzić należy, że oskarżony miał pełną świadomość tego, iż rozpowszechnia wydarzenie sportowe bez wymaganej umowy i chociażby już z tego względu osiągnął korzyść majątkową. Potwierdzeniem sprawstwa oskarżonego w tym zakresie jest również opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki K. P., z której jednoznacznie wynika, że oskarżony udostępniał audycje pośrednio poprzez strony innych użytkowników za pomocą sieci Internet streamu czyli kanału wideo dla innych użytkowników i procederem tym zajmował się od dłuższego czasu tj. od 2012 roku, a kanały wideo były udostępniane na stronach (...) Wprawdzie z opinii tej nie wynika, aby data inkryminowanego zdarzenia, tj. 23.02.2013r. pojawiła się w logach programów analizujących, a to ze względu na długi okres czasu jaki minął, co uniemożliwiło zachowanie historii z tego okresu. Jednakże odnalezione przez biegłego pliki gotowej strony oraz program do przesyłania stron F. potwierdzają ten proceder kontynuowany przez oskarżonego. Wszystkie wydruki z programów analizujących historię stron oraz zrzuty danych z materiału dowodowego są dowodami na udostępnianie odpłatnie kanałów różnych stacji telewizyjnych, nie tylko stacji P., ale także (...)

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania cytowanej wyżej opinii uznając ją za pełną, jasną i nie budzącą zastrzeżeń natury formalnej ani merytorycznej. Wątpliwości nie budzi również fachowość biegłego sporządzającego przedmiotową opinię.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów sprawstwo i wina oskarżonego w przedmiocie zarzucanego mu czynu z art. 116 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 04.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych nie budziły wątpliwości.

Sąd dokonał przy tym zmiany opisu czynu w stosunku do proponowanej aktem oskarżenia (w sprawie są dwa akty oskarżenia) uznając, iż nie ma podstaw faktycznych ani prawnych do uznania, że oskarżony dopuścił się dwóch odrębnych przestępstw z tego przepisu. Zachowanie oskarżonego stanowi bowiem, zdaniem Sądu, jeden czyn w sensie czasu, miejsca i sposobu jego popełnienia przez oskarżonego.

Sąd uznał zatem, że oskarżony w dniu 23.02.2013r. w W., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej wysokości, bez uprawnienia rozpowszechniał na stronach internetowych <http://dvbsport.net>, <http://actuepl.tv/stream1.html> oraz (...) - transmisji G. Z. P.(...)g N. G. vs S. w czasie rzeczywistym i w wersji oryginalnej,

przy czym unikalnych wyświetleń w/w audycji nastąpiło nie mniej niż (...), czym działał na szkodę (...) S.A z/s w (...) Sp. z o.o. z/s w W., powodując straty w łącznej kwocie nie mniejszej niż 420.040,00 zł.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona występku bezprawnego rozpowszechniania cudzego utworu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sankcjonowanego przepisem art. 116 ust. 1 i 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Czyny zabronione spenalizowane w art. 116 ust. 1 i 2 dotyczą zjawiska polegającego na rozpowszechnianiu cudzych przedmiotów praw własności intelektualnej bez zgody uprawnionego podmiotu albo wbrew jego warunkom, przy czym zachowanie sprawcy ma swoje uzasadnienie w chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Jest to przestępstwo formalne. Dokonanie takiego czynu karalnego następuje w momencie ukończenia samej czynności sprawczej. Nie jest zatem konieczne wykazanie, że w efekcie dopuszczenia się spenalizowanego czynu powstał jakikolwiek uszczerbek w sferze interesów majątkowych podmiotów będących uprawnionymi z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych.

Kryminalizowane na gruncie art. 116 zachowanie polega na „rozpowszechnianiu”. Zgodnie z formułą definicyjną zawartą w słowniku języka polskiego „rozpowszechniać” objaśnia się jako „uczynić coś ogólnie znanym”. W judykaturze przyjmuje się, że chodzi o zachowanie się sprawcy polegające na czynieniu określonych przedmiotów „(...) powszechnie dostępnymi przez kolportaż, użyczenie, powielanie, kopiowanie i innego rodzaju udostępnienie ich treści szerszemu i bliżej nieokreślonemu kręgowi osób” (zob.: wyrok SN z dnia 16.02.1987r., WR 28/87, OSNKW 1987, nr 9–10, poz. 85). W piśmiennictwie spotkać się można również ze stwierdzeniem, że chodzi o sytuację, gdy do rozpowszechnianej treści może mieć dostęp nieograniczona liczba osób.

Znamię „rozpowszechnianie” jest spełnione wówczas, gdy ze względu na okoliczności, w jakich zostało podjęte zachowanie sprawcy, utwór (artystyczne wykonanie) przedstawiony został w okolicznościach pozwalających na zapoznanie się z nimi przez większą liczbę osób. Możliwość ta powinna być przy tym rzeczywista, a nie jedynie hipotetyczna. Co istotne: wystarczające na gruncie tego przepisu jest jednorazowe zachowanie. Warunkiem karalności na gruncie tej kwalifikacji prawnej jest to, aby rozpowszechnianie cudzego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania następowało „bez uprawnienia” albo „wbrew jego warunkom”. Podjęcie przez sprawcę określonej czynności „bez uprawnienia” odnosić należy do sytuacji, gdy brak jest jakiegokolwiek tytułu prawnego dla jej dokonania. Sprawca nie może zatem wylegitymować się zezwoleniem podmiotu, któremu przysługują autorskie prawa majątkowe.

Znamieniem kwalifikującym występującym w art. 116 ust. 2 cyt. ustawy jest dopuszczenie się przez sprawcę czynu przestępnego z art. 116 ust. 1 w „celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. W polskim systemie prawnokarnym próżno byłoby szukać normatywnych definicji pojęcia korzyści majątkowej. Chodzi o powiększanie majątku, tj. zwiększenie aktywów majątkowych bądź zmniejszenie pasywów (zob.: uchwała SN z dnia 30.01.1980r., VII KZP 41/78, OSNKW 1980, nr 3, poz. 24). Korzyść może przy tym przybierać najrozmaitsze formy. Przykładowo chodzić może o uniknięcie ponoszenia opłaty licencyjnej związanej z uzyskaniem licencji do korzystania z określonego utworu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, uznać należy, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona czynu stypizowanego w art. 116 ust. 1 i 2 cytowanej wyżej ustawy, gdyż dopiero taka kwalifikacja odzwierciedla w pełni przestępcze działanie oskarżonego.

Jak ustalono w dniu 23.02.2013r. bez uprawnienia rozpowszechniał na ustalonych stronach internetowych transmisję G. Z. P. Boxing N. G. vs S., przy czym nie posiadał wymaganej do rozpowszechnienia tego programu licencji, zaś prawa autorskie i pokrewne do transmisji przysługiwały (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Audycja udostępniona została w okolicznościach pozwalających na zapoznanie się z nią przez większą liczbę osób, co ważne: oskarżony miał świadomość, że nie posiada uprawnień (umowy), na mocy której mógłby legalnie transmitować przedmiotowe wydarzenie sportowe, zaś transmitując tę audycję bez wymaganej umowy, dążył do uniknięcia ponoszenia opłaty licencyjnej związanej z uzyskaniem licencji do korzystania z określonego utworu. Oskarżony rozpowszechniając bez uprawnienia audycję niewątpliwie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i korzyść taką osiągnął, a był nią zysk pochodzący z prowizji za wysyłane sms - y P., co bezsprzecznie potwierdza materiał dowodowy zgromadzony w

sprawie w postaci pism z firmy (...) oraz firmy (...) sp. z o.o., zestawień listy serwerów sms na koncie firmy K. K. oraz wydruków elektronicznych (...).

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53§1 i 2 k.k. Uwzględnił zatem stopień społecznej szkodliwości czynu oraz zawinienie sprawcy. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, powszechność tego rodzaju zachowań przestępnych, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez oskarżonego obowiązków oraz postać zamiaru i motywację sprawcy. Bez wątplenia przestępstwo popełnione przez oskarżonego było bezprawne i zawinione. Sąd nie dopatrywał się także żadnych okoliczności, które mogłyby wyłączyć winę oskarżonego. Oskarżony osiągnął bowiem określony stopień dojrzałości, a co za tym idzie powinien on rozpoznać społeczne znaczenie popełnionych przez siebie czynów i tym bardziej powinien być świadomy konsekwencji, jakie mogą one spowodować. Zdaniem Sądu oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę ze skutków swojego działania, a jak wnika z opinii biegłego z zakresu informatyki analiza danych wskazuje na wcześniejsze jak i późniejsze kontynuowanie takiego procederu przez K. K.. Tak więc zachowanie oskarżonego nosi znamiona uporczywego, nastawionego na uzyskanie szybkiego i wcale niemałego zysku z przestępnej działalności.

Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie, jednakże nie jest to jakaś nadzwyczajna okoliczność i zdaniem Sądu powinna cechować każdego.

Sąd biorąc pod uwagę powyższe okoliczności wymierzył oskarżonemu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która jest adekwatna do znacznego stopnia zawinienia oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości jego czynu oraz będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Sąd, po rozważeniu wszystkich okoliczności, uznał, że w przedmiotowej sprawie zachodzą jednak przesłanki do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Wymierzona kara pozbawienia wolności mieści się bowiem w granicach określonych w art. 69§1 kk. W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego możliwe jest postawienie pozytywnej prognozy kryminologicznej, która przemawia za tym, że osiągnięte zostaną cele kary bez konieczności jej efektywnego wykonania. W tym przypadku należało uwzględnić dotychczasową niekaralność oskarżonego. Dotychczasowy sposób życia K. K. (1) nie był związany z naruszaniem norm karnych oraz nie wywoływał uwag krytycznych mogących prowadzić do wniosku, że oskarżony jest osobą zdemoralizowaną. Zresztą także zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie prowadził do tego rodzaju wniosku. W konsekwencji zasadne stało się przyjęcie istnienia wobec K. K. dodatniej prognozy i to w takim stopniu, który pozwolił na ustalenie okresu próby w wymiarze 3 lat. Będzie to okres wystarczający, by oskarżony zmienił swoje zachowanie, nie wchodził w kolejne konflikty z prawem, a groźba zarządzenia wykonania kary skutecznie powstrzyma K. K. przed tego rodzaju postępowaniem.

Na podstawie art. 46§1 kk – uznając zasadność przedstawionego przez pokrzywdzonego wyliczenia i nie znajdując podstaw do jego kwestionowania - orzeczono od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z/s w W. (spółka (...)) połączyła się obecnie z Cyfrowym P. i jest to jeden podmiot – przyp. Sądu) w kwocie 420.040,00 zł. Wysokość szkody, jaką poniósł pokrzywdzony, ustalono opierając się na wyliczeniach zawartych w piśmie (...) S.A. (k. 376 - akta sygn. II K 971, k. 355 - akta II K 618/15), biorąc pod uwagę ilość wizyt na stronie bezprawnie rozpowszechnianej, tj. sms – ów P. wysyłanych w dniu 23.02.2013r. i przydzielonych K. K. (1) przez (...) S.A. ((...) sms-ów), jak również koszt sms – w kwocie 40 zł, jaki należałoby uiścić na rzecz (...) S.A. w celu dostępu do przedmiotowej transmisji.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd, w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku, orzekł o kosztach sądowych zasądzając je proporcjonalnie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, jednocześnie wymierzając oskarżonemu opłatę na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i uznając, iż uiszczenie powyższych kosztów i opłaty przez oskarżonego nie będzie dla niego stanowiło zbyt dużej dolegliwości, oskarżony wszak pracuje i uzyskuje z tego tytułu dochody.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył natomiast dostatecznych danych, które pozwalałyby na jednoznaczne przypisanie oskarżonemu K. K. (1) winy i sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 278§2 kk. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia tego czynu, potwierdzając jedynie fakt znajdowania się w/w płyty z oprogramowaniem M. (...) w mieszkaniu zajmowanym przez niego i jego rodziców, lecz – jak podał – nie wie jednak do kogo przedmiotowa płyta należała. Twierdzenia oskarżonego w świetle przedstawionych Sądowi dowodów, w sytuacji wspólnego zamieszkiwania oskarżonego z innymi osobami, czynią zarzut aktu oskarżenia jedynie hipotetycznym. Oprócz ustalenia zawartego w opinii biegłego z zakresu informatyki, że płyta zabezpieczona podczas przeszukania w miejscu zamieszkania oskarżonego jest kopią systemu operacyjnego M. (...), w sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na winę i sprawstwo oskarżonego w przedmiocie czynu z art. 278§2 kk. Wskazać tutaj jednoznacznie należy, że Sąd - w toku prowadzonego w sprawie postępowania - nie jest uprawniony do poszukiwania dowodów winy oskarżonego i nie może wyręczać w tym zakresie organów do tego powołanych. Powyższy stan rzeczy, zgodnie z obowiązującymi podstawowymi standardami prawa ujętymi w zasadzie domniemania niewinności, nie pozwala na dokonanie pewnego ustalenia, iż oskarżony inkryminowany czyn popełnił.

Konsekwencją powyższego było orzeczenie uniewinniające oskarżonego K. K. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym zakresie zostało oparte na art. 632 pkt 2 kpk.